

saa mange, men det er aabenbart urigtigt; thi efter som Stemningen nu er i Landet, vide vi, at Socialdemokraterne kun have Udsigt til at kunne sætte Valg igennem i København og de større Købstæder, og der have vi netop fulgt Regeringens Forslag, saaledes at den Udsigt, som de kunne have til Fremgang, skyldes lige saa fuldt Regeringens Forslag som vort. Vi have vel i Aarhus gjort en lille Forandring for at bringe et ligeligt Antal Vælgere til Stede i begge Krefse, og det efter Opgivelse af selve Borgmestertkontoret i Aarhus. Jeg kan ikke tro, det kan have Indflydelse i denne Henseende. Skulde der kunne gøres nogen Forskel, maatte man snarere sige, at vi have indskrænket Socialdemokraternes Udsigter til at blive valgte; thi den eneste Landkrets, nemlig Skjoldelev, hvorfra der sidder en Socialdemokrat her i Tinget, er saa at sige forsvunden i vort Forslag, idet den er delt mellem andre Krefse. Det have vi dog ikke gjort af noget som helst Hensyn til det sidste Valg, men kun fordi en retfærdig Fordeling af de derværende Kommuner maatte kræve det efter vor Mening. Det er da langt fra, man med Rette kan sige, at vi skulde særlig have begunstiget den socialdemokratiske Retning, og vi hørte ogsaa ved anden Behandling, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkrets (S. Holm) erklærede, at han med Glæde gik ind paa Regeringens Forslag fremfor paa vort, naar det blot kunde gennemføres. Men naar man nu saaledes synes, at vi ville tage et partipolitisk Standpunkt lige over for denne Sag, maa jeg dog gentage, hvad jeg før har fremhævet, at det netop for det oppositionelle Flertal i denne Sal er et ikke ringe Offer, der bringes, ved at gaa ind paa dette Forslag; thi det er klart, at naar dets Modstandere baade til Højre og Venstre saa en forholdsvis stor Fremgang, bliver den Stilling, Flertallet faar, forholdsvis ringere, end den er nu for Tiden; og det er jo noget, vi have været os fuldt bevidste, lige saa bevidste som, at det Forslag, vi her have stillet, vil bringe en meget betydelig Forstyrrelse ind i de Baand, der hidtil have bestaaet mellem en Folketingsmand og hans Vælgere, og mellem Krefsens Vælgere indbyrdes; men det er et Offer, der maa bringes, for at komme ud over den uretfærdige Ordning, der for Tiden finder Sted. Dertil ere vi villige; men deri ligger tillige vor Styrke. Naar vore Modstandere netop nu ville gøre gældende, at der maa tages partipolitisk Hensyn, saa sige vi, at vi netop i dem have vor Styrke, thi vi have Fordelen af det nu bestaaende, og vi kunne vente, hvis virkelig de Herrer, der nu for

Tiden ere Modstandere af Forslaget, mene, at de ikke kunne gaa ind paa det, fordi det ikke er gunstigt nok for dem. Vi ere villige til at bringe store Ofre, hvad jeg tror, man burde paastrø, men vi kunne ikke gaa med til andet end det, der i Virkeligheden maa siges at være en retfærdig Løsning af dette Forhold.

Naar man fra Mindretallets Side har sat sit Haab til, at der skulde ske en fuldstændig Omstøbning af hele Valgloven til Folketinget, tror jeg rigtignok, at dette Haab vil fuldstændig stufes. Det har jeg allerede omtalt tidligere, men jeg skal dog gentage, at Grundlaget for hele Folketings Ordning, som den blev givet i 1849, er jo den, at Folketingsmændene skulle staa saa nær ved Vælgerne som muligt. De skulle vælges i mindre Krefse, i Enkeltmandskrefse, og vælges paa 3 Aar, for oltid at være et saa tro Udtryk for Vælgerne som muligt. Det vilde jo blive aldeles omkastet, hvis man skulde gaa ind paa større Krefse, eller paa en anden Valgmaade efter Forholdstal end den, der hidtil har fundet Sted, og være i fuldstændig Strid med den nære Tilslutning mellem Vælgerne og deres Repræsentant, som blev krævet i 1849, og som blev bevaret i 1866. Man siger vel, det gaar ikke an, at holde paa de smaa Krefse, 1: 16,000, som Grundloven har foreskrevet, thi det vil bringe os alt for mange ind i denne Sal, og det vil ikke passe i Forhold til Landets Størrelse, men Grundlovens Tanker er jo netop den, ved at kræve en Repræsentant for hver 16,000, ikke blot i Øjeblikket men ogsaa for Fremtiden at bevare et saa nært Forhold mellem Repræsentanter og Krefsen som muligt. Det er jo unægteligt, at man i store Lande har et langt større Antal Vælgere for hver Repræsentant, men det er en nødvendig Følge af, at Folketallet der er saa stort, at det er umuligt for dem at have saa mange Repræsentanter, som der kom, hvis man havde 1 for hver 16,000 Indbyggere. Der vilde ikke være Lunger saa stærke, eller Øren saa lyd-høre, at en parlamentarisk Forhandling kunde føres mellem dem. Netop de smaa

Rettelser.

- Sp. 3375, Lin. 36, „arbejdet“ læs: „arbejdet tvrigt“.
 — 3376, Lin. 15, „beskæftiget“ læs: „besængte“.
 — — Lin. 49, „den“ læs: „eller“